

23 648 (R 1499)**Wijziging van het Protocol van Montreal
betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken;
Kopenhagen, 25 november 1992****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

's-Gravenhage, 2 maart 1994

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 16
maart 1994.

De wens dat deze overeenkomst aan de
uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-
Generaal wordt onderworpen kan door of
namens een van beide Kamers of door ten
minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan
wel dertig leden van de Tweede Kamer of door
de Gevolmachtigde Ministers van de
Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen
worden gegeven uiterlijk op 15 april 1994.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut
voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het
Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring
over te leggen het op 25 november 1992 te Kopenhagen aangenomen
besluit tot wijziging van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die
de ozonlaag afbreken (Trb. 1993, 90 en 164).²

Een toelichtende nota bij de wijziging treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is
verzocht hogergenoemde stukken op 16 maart 1994 over te leggen aan de
Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van
Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, GW; Art. 61, (3),
G.W. 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlemen-
taire Documentatie.

TOELICHTENDE NOTA

1. Algemeen

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Op 22 maart 1985 is het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag tot stand gekomen (Trb. 1985, 144). In dit verdrag wordt internationaal aanvaard dat de aantasting van de ozonlaag schadelijke gevolgen kan hebben voor het leefmilieu en de gezondheid van de mens. Bovendien hebben de partijen bij het verdrag de verplichting op zich genomen om passende maatregelen te nemen ter bescherming van de gezondheid van de mens en het milieu tegen de schadelijke gevolgen die kunnen voortvloeien uit de aantasting van de ozonlaag.

Ter uitvoering van deze verdragsverplichting is op 16 september 1987 tot stand gekomen het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Trb. 1988, 11). In dit Protocol hebben partijen de noodzaak vastgesteld tot het nemen van maatregelen om een verdere aantasting van de ozonlaag te voorkomen. Dit is onder meer tot uitdrukking gebracht door het opnemen van reductiedoelstellingen voor bepaalde volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) en halonen.

Het Verdrag van Wenen en het Protocol van Montreal zijn behalve door de afzonderlijke Lid-Staten tevens bekrachtigd door de Europese Economische Gemeenschap (EEG) krachtens beschikking (EEG) nr. 88/540 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 oktober 1988 betreffende goedkeuring van het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag en van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (PbEG L 297).

Tijdens de, van 2 tot en met 5 mei 1989 te Helsinki gehouden, eerste bijeenkomst van de partijen bij het Protocol van Montreal is een verklaring door de partijen aangenomen waarin werd opgeroepen tot beëindiging van de productie van het gebruik van volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen vóór het jaar 2000. Bovendien werd in de verklaring opgeroepen tot een zo spoedig mogelijke beëindiging van het gebruik van halonen alsmede tot de reductie van andere stoffen die de ozonlaag aantasten. Tijdens de tweede bijeenkomst van de partijen die van 27 tot en met 29 mei 1990 te Londen werd gehouden is aan de bovengenoemde verklaring uitvoering gegeven door middel van de op 29 juni 1990 te Londen tot stand gekomen Wijziging van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Trb. 1991, 49). De EEG heeft deze wijzigingen goedgekeurd bij beschikking (EEG) nr. 91/690 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 december 1991 inzake sluiting van de wijziging van het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, zoals in juni 1990 te Londen goedgekeurd door de Partijen bij het Protocol (PbEG L 377).

Wat het Koninkrijk betreft, werden de wijzigingen parlementair goedgekeurd op 4 november 1991 (zie Kamerstukken II 1991/92, 22 332 (R 1418), nr. 1).

Van 19 tot en met 21 juni 1991 heeft in Nairobi de derde bijeenkomst van de partijen bij het Protocol van Montreal plaatsgevonden, alwaar bijlage D bij het Protocol werd aangenomen (Zie Trb. 1992, 16).

Tijdens de, van 23 tot en met 25 november 1992 te Kopenhagen gehouden, vierde bijeenkomst van de partijen bij het Protocol van Montreal, is het Protocol opnieuw herzien waarbij wijzigingen van het Protocol tot stand zijn gebracht. Aan het aannemen van de wijzigingen is een consultatie op EEG-Milieuraadsniveau voorafgegaan. Daarbij is besloten dat zowel de EEG als de afzonderlijke Lid-Staten de wijzigingen van het Protocol zullen aanvaarden.

2. Goedkeuring door de EG en haar Lid-Staten

De herziening van het Protocol van Montreal die op 25 november 1992 in Kopenhagen heeft plaatsgevonden, heeft geresulteerd in wijzigingen als bedoeld in artikel 9, tweede lid, van het Verdrag van 1985.

De wijzigingen dienen ingevolge artikel 9, vijfde lid, van het Verdrag juncto artikel 14 van het Protocol door partijen te worden bekrachtigd, goedgekeurd of aanvaard. Er zal naar worden gestreefd de akte van aanvaarding van het Koninkrijk gelijktijdig met die van de EG bij de depositaris te deponeren.

Zowel de EG als haar Lid-Staten zijn immers partij bij het Verdrag van Wenen en het Protocol van Montreal. Dit betekent dat, met het oog op de aanvaarding van het gewijzigde Protocol, een gezamenlijk optreden van de EG en haar Lid-Staten gewenst is.

3. Implementatie

Het Nederlandse chloorfluorkoolwaterstoffenactieprogramma dat op 21 juni 1990 door de eerste ondergetekende aan de Tweede Kamer is toegezonden (zie Kamerstukken II 1989/90, 21 137, nr. 25) heeft onder meer als uitgangspunt dat het voldoen aan de internationale verplichtingen, voortvloeiend uit de wijzigingen van het Protocol van Montreal, dient te worden gewaarborgd. In dat kader is het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten tot stand gebracht.

Een ontwerp-besluit houdende wijziging van het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten is op 6 april 1993 in de Staatscourant gepubliceerd (Stcrt. 1993, 67), overeenkomstig de inhoud van verordening (EEG) nr. 3952/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 december 1992 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 594/91 met het oog op de versnelde eliminatie van stoffen die de ozonlaag afbreken (PbEG L 405/41).

4. Wijzigingen

De wijzigingen van het Protocol, onderverdeeld in de artikelen 1, onderdelen A tot en met EE, 2 en 3, behelzen in hoofdlijnen de volgende onderdelen.

Artikel 1

Onderdeel D

In onderdeel D wordt aan artikel 2 van het Protocol een nieuw lid 5 bis toegevoegd. Daarbij wordt bepaald dat partijen die niet vallen onder de reikwijdte van artikel 5, eerste lid, van het Protocol, hun gebruiksrechten ten aanzien van de aan uitworpbeheersing onderworpen stoffen slechts mogen overdragen aan andere partijen die niet vallen onder de reikwijdte van artikel 5, eerste lid, indien voor de stoffen die zijn genoemd in groep I van bijlage A bij het Protocol, de overdragende partij in 1989 een berekend niveau van gebruik per hoofd van de bevolking van 0,25 kilogram niet overschreed en de gebruiksbeperkingen die zijn opgenomen in artikel 2F van het Protocol niet worden overschreden.

Onderdeel G

In onderdeel G zijn de onvolledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen (HCFK's) toegevoegd aan het Protocol van Montreal. Deze stoffen zijn opgenomen in groep I van een nieuwe bijlage C bij het Protocol.

Daarbij is onder 1 bepaald dat vanaf 1 januari 1996 het berekende niveau van gebruik van HCFK's niet meer mag bedragen dan de som van:

- a. 3,1% van het berekende niveau van gebruik van HCFK's in 1989, uitgedrukt in tonnen, gewogen overeenkomstig het ozonlaag aantastend vermogen van de CFK's en
- b. het berekende niveau van het gebruik van HCFK's in 1989.

Voorts is een tijdschema opgenomen voor de geleidelijke beëindiging van het gebruik van HCFK's dat er als volgt uitziet.

HCFK's

0	% reductie per 1-1-1996
35	% reductie per 1-1-2005
65	% reductie per 1-1-2010
90	% reductie per 1-1-2015
99,5	% reductie per 1-1-2020
100	% reductie per 1-1-2030 (referentie jaar 1989)

Onderdeel H

In onderdeel H zijn de onvolledig met broom gehalogeneerde fluor-koolwaterstoffen aan het Protocol toegevoegd. Deze stoffen zijn opgenomen in groep II van de nieuwe bijlage C bij het Protocol. Het gebruik en de productie van deze stoffen is met ingang van 1 januari 1996 verboden.

Onderdeel I

In onderdeel I van de wijzigingen is artikel 2H inzake methylbromide aan het Protocol toegevoegd. De reden hiervan is dat methylbromide eveneens schadelijk blijkt te zijn voor de ozonlaag. Methylbromide wordt hoofdzakelijk toegepast als bestrijdingsmiddel voor voorraad- en bodemontsmetting. Overigens is in Nederland de toepassing van methylbromide voor bodemontsmetting reeds met ingang van 1 januari 1992 geheel verboden. De stof is opgenomen in een nieuw aan het Protocol toegevoegde bijlage E. In artikel 2H is bepaald dat de productie en het gebruik van methylbromide met ingang van 1 januari 1995 niet het berekende niveau van productie en gebruik in 1991 mag overschrijden. Het berekende niveau van productie mag evenwel door landen, bedoeld in artikel 5, eerste lid, met ten hoogste 10 procent worden overschreden. Methylbromide dat gebruikt wordt voor quarantainetoepassingen en ladingontsmetting van schepen valt niet onder het berekende niveau van productie en gebruik.

Onderdeel K, L, M, en N

In onderdeel K wordt lid 1 ter toegevoegd aan artikel 4 van het Protocol. In dat lid is bepaald dat binnen een jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikellid, partijen de import van stoffen genoemd in groep II van bijlage C vanuit landen die geen partij zijn bij het Protocol dienen te verbieden.

In onderdeel L wordt lid 2 ter toegevoegd aan artikel 4 van het Protocol. In dat lid is bepaald dat binnen een jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikellid, partijen de export van stoffen genoemd in groep II van bijlage C naar landen die geen partij zijn bij het Protocol dienen te verbieden.

In onderdeel M wordt lid 3 ter toegevoegd aan artikel 4 van het Protocol. In dat lid is bepaald dat binnen drie jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikellid, de partijen volgens de procedure van artikel 10 van het Verdrag van Wenen in een bijlage bij het Protocol een lijst zullen opstellen van produkten die stoffen genoemd in groep II van bijlage C bevatten. Partijen die tegen deze bijlage geen bezwaar maken, dienen de import van deze produkten vanuit landen die geen partij zijn bij het Protocol binnen een jaar na het van kracht worden van deze bijlage te verbieden.

Onderdeel Q

In onderdeel Q wordt een tiende lid aan artikel 4 van het Protocol toegevoegd. Daarin is bepaald dat op 1 januari 1996 door de partijen bij het Protocol een beslissing dient te zijn genomen over de vraag of het Protocol zodanig geamendeerd dient te worden dat de bepalingen uit artikel 4 ten aanzien van de handel met landen die geen partij zijn bij het Protocol tevens van toepassing worden verklaard op de stoffen die zijn genoemd in groep I van bijlage C en in bijlage E.

5. Koninkrijkpositie

De onderhavige wijzigingen van het Protocol zullen tevens voor de Nederlandse Antillen en Aruba gelden, voor welke landen het Verdrag van Wenen en het Protocol van Montreal mede gelden. Aan de benodigde uitvoeringswetgeving wordt thans op de Nederlandse Antillen en Aruba gewerkt.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert